

Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej

Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 listopada 2007 roku dzień 13 kwietnia ustanowiony został Dniem Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej.

Dzień Pamięci obchodzony jest w rocznicę opublikowania przez Niemców w 1943 r. informacji o odkryciu w ZSRR masowych grobów oficerów Wojska Polskiego, policjantów, urzędników, uczonych, artystów, lekarzy, nauczycieli, prawników wziętych do niewoli po agresji ZSRR na Polskę. Stanowili oni elitę narodu, jego potencjał obronny, intelektualny i twórczy.

Związek Radziecki przyznał się oficjalnie do popełnienia zbrodni dopiero po pięćdziesięciu latach od dokonania mordu 13 kwietnia 1990 roku, gdy Michaił Gorbaczow przekazał prezydentowi Wojciechowi Jaruzelskiemu listy przewozowe NKWD z obozów w Kozielsku i Ostaszkowie oraz spis jeńców obozu w Starobielsku.

W 2000 roku, w 60. rocznicę Zbrodni Katyńskiej, w Charkowie, Katyniu i Miednoje zostały otwarte polskie cmentarze.

Wśród tych, którzy pozostali w na zawsze w Lesie Katyńskim był także:

Boguchwał Stanisław Ogłaza - "Borelli"

Urodzony 22 marca 1898 r. w Sosnowcu, syn Józefa i Walerii z Miłków. Uczęszczał do Szkoły Handlowej w Sosnowcu. Od jesieni 1913 był członkiem Sosnowieckiej Drużyny Strzeleckiej. W latach 1914-1915 walczył w Legionach Polskich. Ze względu na stan zdrowia, wycofał się z czynnej służby wojskowej, lecz w dalszym ciągu brał udział w tajnym skautingu, a w latach 1916-1918 w Polskiej Organizacji Wojskowej działającej na terenie Zagłębia Dąbrowskiego. Był instruktorem przy Komendzie Obwodu Sosnowiec-Świerki. W grudniu 1918 r. wstąpił ponownie do Wojska Polskiego. W okresie od 10 marca 1919 – 1 października 1919 r. odbywał przeszkolenie w Szkole Podchorążych Piechoty w Warszawie. W latach 1919-1920, w składzie Dywizji Litewsko-Białoruskiej, walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Następnie pobierał nauki w Centralnej Szkole Karabinów Maszynowych w Ostrowi Mazowieckiej. Będąc już w stopniu ppor. sł. st. piech. został przydzielony do batalionu zapasowego 44 pp. Zweryfikowany w stopniu por. sł. st. piech. z starszeństwem od 1 czerwca 1919 r. Od maja 1920 do maja 1928 r. służył w 81 pp, gdzie do 1926 dowodził kompanią CKM, potem pełnił funkcję oficera materiałowego pułku. Awansowany do stopnia kapitana z dniem 1 stycznia 1928 r. Od 1928 r. pełnił funkcję instruktora w Batalionie Szkoły Podchorążych Rezerwy Nr 5 w Krakowie, skąd, z dniem 15 lipca 1932 r., przeniesiono go do 4 pp Leg. w Kielcach. Awansowany do stopnia majora sł. st. z dniem 19 marca 1937 r. W latach 1937-1939 był dowódcą Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 2 DP przy 4 pp Leg. w Kielcach. Podczas kampanii wrześniowej 1939 r. jako dowódca pozostałej w Kielcach części 4 pp Leg. w Kielcach wraz ze swym oddziałem wyruszył z dniem 4 września 1939 r. z Kielc przez Sandomierz w kierunku Jarosławia. Po 17 września 1939 r. w rejonie Włodzimierza Wołyńskiego dostał się do niewoli sowieckiej. Więziony w obozie w Kozielsku. Zamordowany 19 kwietnia 1940 r. przez funkcjonariuszy NKWD w Katyniu. Z małżeństwa ze Stanisławą Pogorzelską miał dwie córki: Wandę i Danutę. W okresie dwudziestolecia międzywojennego odznaczony: Medalem Niepodległości, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918 – 1921, Medalem 10 – lecia Odzyskania Niepodległości oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi. W 1985 roku odznaczony przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej na Uchodźstwie Odznaką Pamiątkową Krzyża Kampanii Wrześniowej 1939 r. (nadanie pośmiertne „Katyń”). Postanowieniem Prezydenta RP z października 2007 r. mianowany pośmiertnie podpułkownikiem piechoty.

*Zamieszczone poniżej skany rodzinnych fotografii
Archiwum Państwowemu w Kielcach użyczyła
wnuczka Boguchwała Ogłazy - Wanda Zabłocka*